

נוראנים תשובה

בס"ד | גליון מיוחד לסיקור המערכה להצלת עולם התורה והחינוך | אלול תשפ"ו

מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א בקריאה נרגשת:

התשובה לרדיפת לומדי התורה - מביאים עוד ילד לתלמוד תורה!

בתקופה שבה צל המעצרים מרחף מעל בני הישיבות, הגזירות והקיצוצים מכבידים והורים חרדים לעתיד ילדיהם - גדולי ישראל מציבים תשובה רוחנית נוקבת: הם מבקשים למעט את לומדי התורה? עלינו להתאמץ ולהביא עוד ילד יהודי לתלמוד תורה ■ ילדים מבתי הרחוקים משמירת תורה ומצוות עולים מדי בוקר להסעה המובילה אותם אל החינוך התורני - ומשם נפתחת בפניהם הדרך אל עולם הישיבות ואל הקמת בית של תורה ■ בעקבות זעקת גדולי הדור להירתם השנה יותר מכפי הרגיל, רבים מיראי ה' ממהרים לאמץ ילד בקרן ההסעות - להרבות את כוח התורה ולזכות מידה כנגד מידה לנחת דקדושה מכל יוצ"ח ■ עמ' 2-3

יוצאים מגדרם

בצל חרב הקיצוצים וההתייקרויות יוצאים גדולי הדור בקריאה חריגה: "פתחו את לבכם והגדילו את תרומתכם"

עמ' 10

לאורך כל הדרך

מאחורי הקלעים של פרויקט 'הכוונה וטיפול המשך' המלווה את נערי הקירוב מבית הספר אל תוך הישיבות הקדושות

עמ' 9

גלגלי הצלה

הצצה מרגשת למערך המסייע למעלה מ-20,000 ילדים מוסעים מדי יום אל כ"120 בתי ספר תורניים ברחבי הארץ

עמ' 8

כי לא תישכח

צרו עדייות וסיפורים מאלפים על מסירות נפשם של גדולי ישראל צוק"ל לחינוך ילדי ישראל להציל עוד ילד יהודי

עמ' 4

מסע התפילה ההיסטורי לראדן

השם שלכם חייב להיות שם! פרטים בעמוד 5 >

מול רדיפת לומדי התורה – מביאים עוד ילד לחינוך תורני:

תשובה ניצחת

בעיצומו של חודש אלול, כשעולם התורה נתון תחת רדיפה קשה, החשש ממעצרים מלווה בני ישיבות והוריהם והקיצוצים והגזירות מכבידים – גדולי ישראל משמיעים קריאה ברורה: מול המבקשים למעט את לומדי התורה, התשובה היא להביא עוד ילד יהודי אל מעגל לומדיה ■ באמצעות קרן ההסעות, ילד ממשפחה שאינה שומרת תורה ומצוות עושה את דרכו לחינוך תורני, וממנו אל עולם הישיבות ■ מול הניסיון לפגוע בדור הלומדים – נצמיח את בן הישיבה הבא ■ בחודש התשובה, זו התשובה שאנו נותנים לקב"ה: דואגים לילדיו, מביאים אותם אל התורה ומצמיחים עוד בני ישיבות, עוד משפחות ועוד בתים של תורה בישראל.

לפגוע בעולם התורה. זהו הרעיון העומד בלב הקריאה של גדולי ישראל בתקופה הזאת: לא להיגרר חלילה לייאוש ולא להסתפק בזעקה על מה שמבקשים לקחת מאיתנו, אלא להפוך את שעת הניסיון לשעת התרחבות. להגדיל את גבולות עולם התורה ולהכניס לתוכו נשמות חדשות.

ודווקא כאן נכנסת קרן ההסעות לתמונה.

הקו היחיד לתורה

אי שם, בעיר מרוחקת בפריפריה, מתגורר ילד יהודי ממשפחה שאינה שומרת תורה ומצוות. אולי בביתו עדיין לא שומרים שבת. אולי הוא מעולם לא פתח משנה או גמרא. אבל דבר אחד כבר קרה: הוריו מוכנים לעשות את הצעד ולשלוח אותו לחינוך תורני. אלא שבסביבת מגוריו אין מוסד מתאים. בלי הסעה – הוא ילמד בבית הספר הממלכתי הקרוב לביתו. עם הסעה – בכל בוקר נפתחת בפניו הדרך לעולם של תורה ומצוות.

האוטובוס של קרן ההסעות שמגיע עד אליו איננו רק אמצעי תחבורה. הוא הגשר המחבר בין ילד יהודי לבין עתידו הרוחני. היום הוא עולה להסעה; מחר הוא כבר לומד לומר "שמע ישראל", מכיר את קדושת השבת, מתפלל ולומד משנה וגמרא. בעוד כמה שנים הוא עשוי להיכנס בשערי ישיבה קדושה, ובהמשך להקים בעצמו בית של תורה.

וכאן טמונה התשובה הנוקבת לרדיפה: המערכה איננה רק על בני הישיבות של היום – אלא גם על בני הישיבות של עוד עשר ועשרים שנה. אם מבקשים לצמצם את עולם התורה – אנחנו נרחיב את גבולותיו. אם מבקשים להוציא בחור מבית המדרש – אנחנו נכניס ילד נוסף בשערי תלמוד התורה. עוד הסעה. עוד ילד. עוד תלמיד. עוד בן ישיבה. עוד בית של תורה.

המסר הזה קיבל ביטוי מטלטל בכינוס החירום שנערך לאחרונה במעונו של רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגאון רבי דב לנדו שליט"א, בהשתתפות גדולי ישראל וראשי הישיבות. בחדר נשמעה זעקה נוקבת על עתידם הרוחני של

לעמוד בניסיונות התקופה ולצמוח בתורה וביראת שמים. תן לנו לראות ממנו נחת דקדושה.

"מול הרדיפות – מצילים נפשות"

רבים בציבור מטכסים בימים אלו עצה כיצד להתמודד עם הגזירות והרדיפה נגד עולם התורה. אולם מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א מצביעים על תשובה רוחנית עוצמתית ומוחצת יותר: מול הניסיון להחליש את התורה – להגביר את אורה. אם מבקשים לצמצם את מספר לומדי התורה, התשובה שלנו היא להוסיף עוד ילד ללימוד התורה; לקחת ילד יהודי שגדל הרחק מעולמה של תורה, להביאו באמצעות קרן ההסעות לחינוך תורני ולהצמיח ממנו בן ישיבה ובית של תורה. לא רק להגן על הקיים, אלא להרחיב את גבולות הקדושה. מול הנסיונות ליצור חושך – מדליקים עוד אור.

בימים הללו, כאשר רבים שואלים את עצמם מה הקבי"ה מבקש מאיתנו בשעת הניסיון הזאת, התשובה צריכה להיות ברורה:

מול מי שמבקש לפגוע בלומדי התורה – נביא עוד ילד יהודי אל התורה.

מול הניסיון לצמצם את עולם הישיבות – נפעל שהילד שעדיין גדל בבית הרחוק מתורה ומצוות יזכה מחר להיות בן ישיבה.

ומול הניסיון להחליש את חינוך ילדינו – נקבל אחריות גם על ילדיו של הקבי"ה, אותם ילדים המבקשים חינוך תורני אך זקוקים להסעה שתביא אותם אליו.

זו התשובה המוחצת ביותר: עוד ילד לתלמוד תורה, עוד נער לישיבה, עוד משפחה שתתקרב, ועוד בית של תורה שיקום בישראל.

ברחבי הארץ ממתינים ילדים שעדיין לא זכו לטעום את טעמה המתוק של התורה, אך מבקשים ומתחננים לקבל חינוך תורני. זו הקריאה המופנית אלינו עכשיו: לפתוח בפניהם את הדרך, להביאם באמצעות קרן ההסעות אל תלמודי התורה ובתי הספר התורניים ולהוסיף עוד ועוד לומדי תורה בישראל. זוהי התשובה הרוחנית המוחצת ביותר למבקשים

במשך חודשים ארוכים, המערכה על עולם התורה כבר איננה מתנהלת רק בכותרות העיתונים ובמסדרונות מקבלי ההחלטות. היא נכנסה פנימה, אל הבתים. סוגיית מעמדם של בני הישיבות ולומדי התורה הפכה לנושא הבווער כמעט בכל בית בציבור החרדי. מאחורי המילים "גיוס", "מעצרים" ו"גזירות כלכליות" ניצבים בחורים צעירים ואברכים, ומאחוריהם אלפי אבות ואמהות המביטים בילדיהם בדאגה ושואלים: מה יהיה?

החשש ממעצרים מרחף מעל צעירים שכל מבוקשם להמשיך לשקוד על תלמודם. משפחות עוקבות בדריכות אחר ההתפתחויות והידיעות המתחלפות, וכל דיווח חדש מעורר מחדש את חוסר הוודאות. לכך מצטרפות הגזירות הכלכליות והקיצוצים, המכבידים על משפחות בני התורה ועל מוסדות התורה ומעמיקים את התחושה הקשה כי עולם התורה כולו נתון תחת לחץ הולך וגובר.

אולם הדאגה העמוקה ביותר של אב ואם איננה רק מה יתרחש מחר בבוקר. השאלה המטרידה באמת היא איזו השפעה תותיר התקופה הזאת על נפשם ועל עתידם הרוחני של הילדים.

דור צעיר גדל אל תוך מציאות סוערת. בחורי הישיבות נדרשים להתמודד לא רק עם ניסיונות הגיל והתקופה, אלא גם עם מערכה מתמשכת סביב עצם אורח חייהם והערכים שעליהם התחנכו. הורים שעמלו שנים כדי שבנם יגדל בתורה מבקשים כעת דבר אחד: שהסערה שבחוץ לא תחדור פנימה. שהבן ימשיך לשבת ליד הסטנדר בשמחה, שעמל התורה שלו לא ייפגע, שביטחונו בדרכו לא יתערער – ושדווקא מתוך הקושי יצמח ויתעלה.

והנה, עם פתיחת "זמן אלול" הקדוש בהיכלי הישיבות, קיבלה התפילה הזאת פנים ושמות. אלפי אבות ליוו את בניהם בדרכם לישיבה, ואלפי אמהות עמדו בפתח הבית והביטו אחריהם בהתרגשות. המזוודות נסגרו, הגמרות הוכנסו לתיקים, ובלב עלתה אותה תפילה חרישית: רבוננו של עולם, שמור עליו. תן לו להמשיך ללמוד ולהתעלות,

עם פתיחת זמן אלול שבו והתמלאו היכלי הישיבות באלפי קולות של בחורים השוקדים על תלמודם. ובאותה שעה ממש, במקומות אחרים ברחבי הארץ, ממתנים ילדים יהודים לאוטובוס של קרן ההסעות שייקח אותם אל החינוך התורני. שני המראות הללו הם למעשה מערכה אחת: אנחנו מבקשים לשמור על הבחור שכבר יושב היום ליד הסטנדר – ובאותה נשימה להביא אל עולם התורה את הבחור שישב לידו מחר. הבה נשמע לזעקת מרנן ורבנן גדולי הדור שליט"א ונקבל על עצמנו לאמץ ילד באמצעות קרן ההסעות, להביאו לחינוך תורני ולפתוח בפניו את הדרך לעולם התורה. ובזכות הדאגה לילדיו של הקב"ה, נזכה לתת את התשובה הזכה שלנו בימי הרחמים והסליחות, להשיב אור מול החושך, ולזכות לנחת דקדושה מילדינו שלנו.

בתורה. אני מבקש להצמיח עוד בית נאמן בישראל – זכני לנחת דקדושה מבני ומבנותי. תפילה זכה כזו, המגובה במעשים, חזקה עליה שלא תשוב ריקם.

זהו צו השעה

חודש אלול, חודש התשובה, כבר כאן. אלו הימים שבהם כל יהודי שואל את עצמו מה הקב"ה מבקש ממנו, במה עליו להתחזק ואיזו תשובה הוא יכול להשיב לפניו. והשנה נדמה כי המושג "תשובה" מקבל משמעות נוספת – תשובת המשקל: אתם מבקשים לבזות את לומדי התורה? אנחנו נביא עוד ילד יהודי לתלמוד תורה. אתם מבקשים לצמצם את עולם התורה? אנחנו נרחיב את גבולותיו ונצמיח את בן הישיבה הבא.

אלפי ילדים, שעבורם המרחק בין חינוך כללי לחינוך תורני נמדד לעיתים בדבר אחד בלבד: קו הסעה. גדולי ישראל שמעו, כיצד המשמעות של ביטול קווים עלולה להיות שילד יישאר מחוץ לחינוך התורני, ולעיתים יחד עמו תאבד משפחה שלמה את החיבור שנוצר לעולם התורה והמצוות. משום כך הוגדרה הסוגיה כהצלת נפשות רוחנית. ומן הכינוס יצאה הקריאה הברורה: לא לוותר על אף ילד. לא לעצור את גלגלי ההסעות. אדרבה – דווקא בשעה שמבקשים לצמצם את עולם התורה, להרחיב אותו ולהכניס בשעריו עוד ועוד ילדים יהודים.

הערוכה הבטוחה לנחת

וכאן אנו מגיעים לנקודה הרגישה והעמוקה ביותר בליבו של כל אב ואם. דווקא בתקופה כזאת, כאשר עוצמת הניסיונות גלויה לעין והדאגה לעתידם הרוחני של הילדים מלווה כל בית – מי אינו מבקש עוד זכות שתעמוד לילדיו? מי אינו מייחל לערובה של נחת דקדושה? אנחנו שולחים בן לישיבה ומתפללים שיישאר נטוע בה, שיאהב את התורה, שימצא חברים טובים, שיעלה ויתעלה בתורה וביראת שמים, שיגדל לתפארת עם ישראל. אין הורה שאינו נושא את התפילה הזאת בליבו, ובימים אלו היא מקבלת משמעות חזקה שבעתיים. וכאן מהדהד המסר שהעמידו גדולי ישראל: "מי שדואג ועוזר לילדיו של הקב"ה, במידה כנגד מידה – הקב"ה דואג ועוזר לילדים שלו".

כשיהודי מאמץ ילד באמצעות קרן ההסעות, הוא אינו מממן רק נסיעה באוטובוס. הוא פותח בפני ילד יהודי את השער לחינוך תורני; הוא שותף לכך שהילד ילמד תורה, ישמור שבת, ימשיך לישיבה ובעזרת ה' יקים בית של תורה. הוא זוכה להיות שותף בכל הפירות ובפרי הפירות שיצמחו מאותו ילד לדורות.

ואז מקבלת תפילתו האישית עומק אחר: רבנו של עולם, אני דואג לילדיך – אנא, דאג לילדיי. אני מסייע לעוד ילד להיכנס לעולמה של תורה – תן לי לראות את ילדי ממשיכים

בי לא תשכח

צור עדויות וסיפורים מאלכים על מסירות נפשם של גדולי ישראל לצוק"ל לחינוך ילדי ישראל, להרבות תורה, להציל עוד ילד יהודי ולהבטיח כי לא תישכח תורה מישראל.

כמה גדולים מעשי חייא..

כשרבי חייא ביקש שלא תשתכח תורה מישראל, הוא לא המתין שהילדים יבואו אל התורה - הוא עשה הכול כדי להביא את התורה אליהם. אלפי שנים אחרי, המסר נותר כשהיה: מול הניסיונות להשכיח תורה - מתאמצים להביא עוד ילד יהודי אליה.

המפעל העצום הזה, הוא מתפעל ומכריז: "כמה גדולים מעשי חייא".

והשאלה זועקת מאליה: בשביל מה כל הדרך הארוכה הזאת? רבי חייא יכול היה לקנות קלף מוכן ולחסוך את כל הטרחה. מדוע לזרוע, לקצור, לשזור, לצוד ולעבד? המפרשים מבארים שרבי חייא ביקש דבר גדול הרבה יותר: "שלא תשתכח תורה מישראל". וכשרוצים להבטיח שהתורה לא תשתכח, לא מחפשים קיצורי דרך. מתחילים מההתחלה, מתאמצים ומוסרים נפש כדי להגיע גם אל הילד שהתורה רחוקה ממנו.

אלפי שנים חלפו, אבל הסיפור הזה מתרחש גם היום.

אי שם בפריפריה מתגורר ילד יהודי שרוצה ללמוד תורה. אין ליד ביתו תלמוד תורה. אין בית ספר תורני במרחק הליכה. הדרך היחידה שלו להגיע אל התורה עוברת באוטובוס של קרן ההסעות, שעושה

הכול התחיל בשדה קטן של פשתן. התנא הקדוש רבי חייא עומד וזורע פשתן בידיו. הוא ממתין שיצמח, קוצר אותו, משרה ומייבש, מפריד את הסיבים ושזור מהם חוטים. מן החוטים הוא קולע רשתות, וברשתות הללו יוצא לצוד צבאים. את בשר הצבאים הוא מחלק לעניים, ואת העורות הוא לוקח עמו, מעבד אותם לקלף וכותב עליהם חמישה חומשי תורה.

מסע ארוך ומפרך. וכל זה בשביל מה? בשביל ילד יהודי אחד שאין מי שילמד אותו תורה.

רבי חייא נוטל את החומשים שכתב ויוצא לדרך. הוא עובר מעיר לעיר, מחפש דווקא את המקומות שבהם אין מלמדי תינוקות, אוסף את הילדים ומלמד אותם תורה ומשנה. הוא אינו ממתין שהילדים יגיעו אל התורה - הוא מביא את התורה עד אליהם.

כאשר רואה רבי יהודה הנשיא את

אל התורה.

ובתקופה שבה יש המבקשים להחליש את עולם התורה, התשובה מקבלת משמעות חזקה שבעתיים: לא רק להחזיק במה שכבר יש - אלא לכבוש עוד מקום לתורה. להביא עוד ילד, לפתוח עוד מסלול, להאיר עוד משפחה ולהעמיד עוד בית של תורה. כך פועלים שלא תשתכח תורה מישראל. (מסכת בבא מציעא, דף פ"ה, עמוד ב')

מדי בוקר דרך ארוכה כדי לאסוף אותו ועוד ילדים כמותו ולהביאם אל החינוך התורני. אפשר להסתכל ולומר: זו בסך הכול הסעה.

אבל רבי חייא לימד אותנו אחרת. הרשת, הצבי והקלף לא היו עניינים טכניים; הם היו חלק מן המערכה "שלא תשתכח תורה מישראל". וגם היום, האוטובוס, הנהג, הדלק והמסלול הארוך הם הדרך שמביאה עוד נשמה יהודית

הדרך למנוע את ירידת הדורות

מן ה"חפץ חיים" זי"ע גילה לתלמידו את המקום היחיד שבו אין ירידת הדורות: הבל פיהם הטהור של תינוקות של בית רבן ■ המסר לדורנו נוקב מתמיד: מי שחושש מירידת הדורות, חייב להשקיע בילדים ולהביא עוד ועוד מהם אל החינוך התורני.

מרבנן סבוראי לגאונים, מראשונים לאחרונים - דור הולך ודור יורד. וכבר אמרו חז"ל: 'אם ראשונים כמלאכים אנו כבני אדם, ואם ראשונים כבני אדם אנו כחמורים'.

ואז עצר ה"חפץ חיים" והוסיף דבר מפתיע: "אבל יש דבר אחד שבו אין ירידת הדורות - תינוקות של בית רבן! הבל פיהם של ילדים שלא טעמו טעם חטא נשאר זך וטהור כפי שהיה בדורות הקדמונים". ואז הגביה ה"חפץ חיים" את קולו ואמר: "אמור לאותם נדיבים: תארו לעצמכם שאתם תורמים לתלמוד תורה שבו לומדים עכשיו אב"י ורבא בילדותם! שאתם זוכים להיות שותפים בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא".

הדברים הללו מקבלים משמעות נוקבת במיוחד בדורנו. אנחנו מרבים לדבר על ירידת הדורות, על הניסיונות המתרבים

דאגה כבדה מילאה את ליבו של הגאון רבי אשר רבינסקי זצ"ל, מתלמידיו של מרן ה"חפץ חיים" זי"ע. תלמוד התורה שהקים נקלע למצוקה כספית קשה. ההוצאות הלכו והצטברו, הקופה התרוקנה, והחשש לעתידים של הילדים הלומדים בו הפך ממשי.

לא נותרה בידו ברירה. הוא החליט ליטול את מקל הנדודים, לעבור מעיר לעיר ולהתדפק על דלתותיהם של נדיבי עם. אולי יצליח לגייס את הכסף שיאפשר להמשיך להשמיע את קולם של ילדי ישראל בבית המדרש.

אבל רגע לפני שיצא לדרך, נכנס אל רבו, ה"חפץ חיים". "רבי", שאל, "מה אומר לנדיבים? כיצד אסביר להם את גודל הזכות שבהחזקת תלמוד תורה?"

ה"חפץ חיים" שמע את השאלה ופניו אורו.

"אמור להם כך", השיב. "כולנו רואים את ירידת הדורות. מתנאים לאמוראים,

אותם מדי בוקר לתלמוד תורה ולבית ספר תורני - משנים את מסלול חייהם.

ומי יודע מי יושב הבוקר באותו אוטובוס? היום אולי ילד שעדיין אינו מכיר דף גמרא, אבל בעוד שנים יהיה בן ישיבה. אולי תלמיד חכם גדול. אולי מחנך שיעמיד מאות תלמידים. אולי ממנו יצמח בית של תורה ודורות של עובדי ה'. רק כך מצמיחים את הדור הבא. (בשם הגה"צ רבי אשר רבינסקי זצ"ל, מתלמידי הישיבה דראדין)

ועל הסכנות האורבות לילדי ישראל. אבל ה"חפץ חיים" מלמד שהמענה לירידה אינו רק להצטער עליה. אם רוצים לעצור ירידה - צריך להשקיע במקום שבו עדיין אפשר להצמיח את הדור הבא: בתינוקות של בית רבן.

וזהו בדיוק שליחותה של קרן ההסעות. ברחבי הארץ נמצאים ילדים יהודים שבמקום מגוריהם אין חינוך תורני נגיש. בלי ההסעה, הם עלולים למצוא את עצמם במסגרת הרחוקה מתורה ומצוות. אבל כאשר פותחים עבורם מסלול ומביאים

מסע התפילה ההיסטורי לראדין

ביום היארצייט כ"ד אלול
יסע במיוחד עמוד התפילה מרן הגאון הצדיק

שליט"א **שמעון גלאי** רבי

להעתיר בציון הכהן הגדול החפץ חיים זצוק"ל בראדין
עבור תורמי קרן ההסעות

שם אחר שם בפרטות לנחת מהילדים, זיווגים הגונים, רפואה שלמה
שיפסקו הרדיפות על בני התורה ולשנה טובה ומתוקה

השם שלכם חייב להיות שם!

1700-50-66-22

קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 95-659-804-5 | אפשרויות תרומה: נדרים פלוס | העברה לבנק
הפועלים סניף 552 חשבון 339990 | קוד מוסד: 56585 | ת.ד 257 בני ברק | התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

התשובה לפרעות – להוסיף עוד שיעור תורה

כשהפרעות השתוללו ברחובות ירושלים, מרן הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל בחר בתשובה אחת: להוסיף עוד שיעור תורה במסירות נפש ■ כך גם בימינו – מול הניסיונות להחליש את עולם התורה – מרבנים תורה ומביאים עוד ילד יהודי אל בית המדרש.

וכך, בשעה שבחוץ השתוללה הסכנה, רבי יהודה צדקה לא ראה בתורה דבר שצריך להמתין עמו עד יעבור זעם. בדיוק להפך: התגובה שלו לצרה הייתה להקים עוד שיעור. מול הפחד – עוד תורה. מול האיום – עוד קול של גמרא. דווקא כאשר ביקשו לפגוע ביהודים, הוא ביקש להגביר את כוח התורה במסירות נפש. וזו התשובה הרוחנית גם לימינו, בשעה שבה עולם התורה ניצב בפני ניסיונות ורדיפות: לא להצטמצם, אלא להתרחב. לא רק להיאבק על מי שכבר יושב בבית המדרש, אלא להביא אליו עוד ילד יהודי ללימוד תורה. (גיליון אהבת ישראל)

היא ניסתה למנוע ממנו לצאת והתחננה: "אני חוששת שהערבים יזיקוך חלילה. אנא, תישאר היום בבית". רבי יהודה שמע את הדברים. הוא הבין היטב את החשש. אבל תשובתו הייתה מפתיעה. "זה עתה ייסדתי שיעור תורה חדש להצלת עמנו מהפוגרומים", אמר לה, "חייב אני לצאת ולומר שיעור". הרבנית עדיין חששה ולא אפשרה לו לצאת. ואז אמר לה רבי יהודה בנחישות: "אם לא תתני לי לצאת מהדלת, איאלץ לקפוץ מהחלון. מבטיחך אני שלא יארע שום נזק, לא לי ולא לילדים". רק אז התרצתה הרבנית. רבי יהודה יצא מביתו והלך למסור את השיעור.

ירושלים של אותם ימים הייתה נתונה בפחד. אנשי היישוב הישן סבלו מהתנכלויות ומפרעות קשות, והיציאה מן הבית הייתה כרוכה בסכנה של ממש. הרחובות התרוקנו, משפחות הסתגרו בבתיהן, והחרדה מפני הבאות הייתה מוחשית. ובתוך המציאות הקשה הזו עמד הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, לצאת מביתו. לאן? למסור שיעור תורה. רעייתו הרבנית הביטה בו בדאגה. הידיעות שהגיעו מן הרחובות היו מפחידות, והסכנה הייתה ממשיית.

הילד שכמעט נשבר – והאיר את עולם התורה

סיפור מטלטל: נער יתום בן ארבע־עשרה עמד לעזוב את הישיבה ברגע של משבר, אך הפך את הניסיון למנוף של צמיחה וזכה להיות מגדולי מרביצי התורה ■ סיפורו של הגאון רבי יעקב ניימן זצ"ל נושא מסר מטלטל לימינו: אסור להתיימש משום ילד יהודי

את הניסיון שכמעט שבר אותו הוא הפך למנוף לצמיחה. הנער הזה היה לימים הגאון רבי יעקב ניימן זצ"ל, ממקימי עולה של תורה, מייסד ישיבת "אור ישראל" ומי שהעמיד תלמידים ותלמידי תלמידים. וכאן טמונה מחשבה מטלטלת: מה היה קורה אילו באותו יום רביעי היה הנער נשבר? כמה תורה הייתה חסרה בעולם. כמה תלמידים לא היו קמים. כמה דורות של תורה היו אובדים בגלל ילד אחד שכמעט התייאש. והסיפור הזה מדבר בעוצמה מיוחדת אל התקופה שלנו. הניסיונות העוברים כיום על עולם התורה אינם סיבה לייאוש. אדרבה, הם צריכים להפוך למנוף של צמיחה. כשמבקשים לצמצם תורה – אנחנו צריכים להרחיב אותה. כשמתרבים הקשיים סביב לומדי התורה – התשובה היא להוסיף עוד לומדים, עוד ילדים, עוד בתים של תורה. ומכאן גם האחריות הגדולה כלפי ילדי קרן ההסעות. אי שם בארץ נמצא היום ילד קטן שאיננו יודעים מי הוא יהיה. אולי הוא גדל בבית שאין בו עדיין שבת, אולי אינו מכיר משנה וגמרא, ואולי כל מה שמפריד בינו לבין חינוך תורני הוא אוטובוס שייקח אותו בכל בוקר לבית הספר. מי יכול לדעת איזו נשמה מסתתרת בו? מי יכול לדעת כמה תורה עתידה לצאת ממנו? אסור להתייאש משום ילד יהודי. אסור לנו להפסיד את גדול הדור הבא רק מפני שלא הייתה לו הדרך להגיע לתורה. (דברים ערבים – זהרי חמה עמוד קמ"ה, מעלונו של הרב חנניה צולק – שבועות)

והוא עמד מן הצד. איש לא שלח לו חבילה. לא השבוע. גם לא בשבוע שעבר. ואף אחד לא ישלח בשבוע הבא. הוא ידע היטב מדוע. אבל הידיעה לא הקלה על הכאב. בעוד חבריו פתחו את החבילות שקיבלו מאבא ואמא, הוא הרגיש כיצד ליבו נשבר. באותו רגע כמעט החליט שאינו מסוגל עוד. אולי הגיע הזמן לעזוב. ואז הרים את עיניו לשמים. "אבא שבשמים", לחש בדמעות, "אין לי אבא ואין לי אמא. יש לי רק אותך. אין מי שישלח לי חבילות. אז אני מבקש ממך: שלח לי אתה חבילות. לא של אוכל ולא של בגדים – חבילות של כוחות, של סיעתא דשמיא, של יכולת להחזיק מעמד ולהמשיך ללמוד תורה". משהו השתנה בו באותו רגע. הנער חזר אל בית המדרש. הקושי לא נעלם, היתמות לא חלפה והחבילה לא הגיעה. אבל הוא עצמו כבר היה אחר.

על אם הדרך ללומדיה צעד נער צעיר וכחוש. בן ארבע־עשרה בלבד, נמוך קומה, לבוש בגדים דלים, צרור קטן בידו – ולב גדול הנוער בתשוקה אחת: תורה. מרחוק כבר נראה השלט המורה על לומדיה. ליבו פעם בחזקה. לשם הוא חלם להגיע. אל הישיבה הגדולה, אל בית המדרש שבו יושבים אריות התורה ומתייגעים בסוגיות הש"ס. אלא שבניגוד לרבים מחבריו, איש לא ליווה אותו בדרכו. לא אבא שיישא עברו את המזווה, לא אמא שתפרד ממנו בדמעות ותצייד אותו במזון ובבגדים. הנער היה יתום מאב ומאם. לבדו ארו את מעט מיטלטליו, לבדו יצא לדרך ולבדו נכנס בשערי הישיבה. ברגע שנכנס לבית המדרש וראה את ההיכל גועש בקול התורה, נשכחו ממנו לרגע כל קשייו. הוא תפס גמרא והחל ללמוד. יום ועוד יום, שבוע ועוד שבוע. הוא התאמץ בכל כוחו להדביק את הבחורים המבוגרים והמוכשרים ממנו. אבל הוא היה רק ילד. לאט לאט החל הקושי להכריע אותו. הוא היה צעיר מחבריו, חסר אמצעים, ללא משפחה תומכת וללא פרוטה לצרכיו. ככל שנקפו הימים התגבשה לליבו המחשבה הכואבת: אולי החלום הזה גדול עליי. אולי ילד יתום ובודד כמוני פשוט אינו מסוגל להחזיק מעמד כאן. ואז הגיע יום רביעי. בכל יום רביעי הייתה הרכבת מגיעה ללומדיה, ועמה חבילות ששלחו ההורים לבניהם שבישיבה. בית המדרש התמלא התרגשות. בחור אחד קיבל עוגה שאפתה אמו, אחר בגדים נקיים, שלישי מעט כסף ומכתב חם מן הבית.

אין כוחנו אלא בפה

סגולת התהילים לשנה החדשה אצלכם בבית!

מאמצים ילד בקרן ההסעות

וספר התהילים המיוחד
של מרן הגה"צ רבי
שמעון גלאי
שליט"א

עם ברכה והקדשה בכתב
יד קודשו ישלח אליכם לבית

הנה אנו
הנני וזון למתקן
הנני וזון למתקן
הנני וזון למתקן
הנני וזון למתקן
הנני וזון למתקן
הנני וזון למתקן
הנני וזון למתקן

1700-50-66-22

העברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-נ 339991 | קוד מוסד 56585 | ת.ד. 257 ב"ב | בעמדות 'נדרים פלוס' |
קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 580465995 | התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

האוטובוס שאסור לו לעצור

מאחורי המערך האדיר של קרן ההסעות עומדים אלפי ילדים יהודים, שהדרך היחידה שלהם אל עולם התורה והמצוות עוברת בתחנת ההסעה ■ למעלה מ-20,000 ילדים מוסעים מדי יום בכ-1,600 קווי הסעה, אל כ־120 בתי ספר תורניים, במערך המקיף כ־280 יישובים ברחבי הארץ ■ דווקא בשעה של קיצוצים והתייקרויות חדות, נרשמת התעוררות גדולה בקרב משפחות המבקשות להעניק לילדיהן חינוך תורני ■ כעת ניצבת הקרן בפני משימה כפולה וגורלית: לא לוותר על אף ילד שכבר נוסע – ולפתוח את הדרך בפני ילדים נוספים המבקשים להצטרף ולזכות בחינוך של תורה.

את דרכם לשיבות הקדושות – ילדים שההסעה של היום פותחת בפניהם את הדרך להיות בני הישיבות ובוני בתי התורה של המחר. ומאחורי כל מספר נמצא ילד. ילד שלומד לראשונה לומר "שמע ישראל". ילד שמגיע הביתה ומספר על שבת. ילד שפותח משנה. ילד שבהמשך עשוי להיכנס לישיבה, להקים בית של תורה ולהעמיד דור נוסף של בני תורה.

גל התעוררות וביקוש

אלא שהסיפור הגדול של התקופה האחרונה מתרחש דווקא מן הצד השני של הטלפון. עוד משפחה מתקשרת. ועוד אחת.

מאז המלחמה, ובצל הניסים וההשגחה הגלויה שחווה עם ישראל, מורגשת התעוררות רוחנית עמוקה בקרב משפחות רבות. הורים שבמשך שנים שלחו את ילדיהם למערכת הכללית מבקשים לפתע לשמוע על חינוך תורני. משפחות מסורתיות ומתחזקות מחפשות עבור ילדיהן יותר יהדות, יותר שורשים, יותר אמונה ותורה. האירועים המטלטלים עוררו בלבבות את הנקודה היהודית, ורבים מבקשים כעת לתרגם את ההתעוררות הזאת להחלטה שתלווה את ילדיהם לכל החיים.

לעיתים ההחלטה כבר התקבלה. ההורים רוצים. הילד רוצה. אפילו בית הספר התורני כבר נמצא. חסר רק דבר אחד: איך מגיעים אליו בכל בוקר?

וכאן נוצרת המציאות הכואבת. דווקא כאשר הלבבות נפתחים והביקוש לחינוך תורני גדל, היכולת לפתוח עוד ועוד מסלולי הסעה נתקלת במחסום התקציבי.

אנשי הקרן נאלצים להביט ברשימות ולשאול שאלות שאיש אינו רוצה לשאול: האם ניתן לפתוח את הקו? האם אפשר לצרף עוד יישוב? ומה אומרים להורים שממתינים לתשובה?

האחריות על כולנו

הפעלת מערך כזה נעשתה בשנים האחרונות יקרה יותר ויותר.

הדלק התייקר, שכר הנהגים עלה, הביטוחים מכבידים, ועלויות חברות ההסעה גדלות. גם עומסי התנועה הפכו למרכיב משמעותי: אותו מסלול דורש יותר זמן נהג, יותר

בהוראת גדולי ישראל:

בעקבות ההתייקרויות החדות – אימוץ ילד בקרן ההסעות יעמוד על 150 שקלים

מערך ההסעות האדיר של קרן ההסעות, המביא מדי יום אלפי ילדי קירוב מבתיים אל מוסדות החינוך התורניים, מתמודד בשנים האחרונות עם התייקרות משמעותית ומתמשכת בעלויות ההפעלה. לנוכח המציאות החדשה ובהוראת גדולי ישראל, יעודכן אימוץ ילד בקרן ההסעות ויעמוד מעתה על 150 שקלים.

בקרן מסבירים כי בשנים האחרונות התייקרו כמעט כל המרכיבים הכרוכים בהפעלת מערך ההסעות. מחירי הדלק עלו, שכר הנהגים התייקר באופן ניכר, עלויות הביטוח גדלו וחברות ההסעה נאלצות להתמודד עם הוצאות תפעול גבוהות מבעבר. לכך מצטרפים עומסי התנועה הכבדים בכבישי הארץ, המאריכים את זמני הנסיעות ומשפיעים באופן ישיר על תמחור קווי ההסעה.

ההתייקרויות מקבלות משמעות מיוחדת בקרן ההסעות, המפעילה מדי יום מערך נרחב של קווים, שחלקם עוברים בין יישובים מרוחקים ובאזורי הפריפריה כדי לאסוף ילדים שאין בסביבת מגוריהם מוסד חינוך תורני מתאים. עבור ילדים אלו ההסעה אינה תוספת נוחות, אלא התנאי הבסיסי המאפשר להם ללמוד בתלמוד תורה או בבית ספר תורני.

לאחר הצגת הנתונים והעלויות בפני גדולי ישראל, הוחלט לעדכן את סכום האימוץ ל-150 שקלים. בקרן מדגישים כי כל תוספת נועדה למטרה אחת: להבטיח את המשך קיומם של הקווים, ולאפשר לעוד ועוד ילדים יהודים להגיע מדי בוקר לחינוך תורני, לגדול בתורה וביראת שמים ולהצמיח בעזרת ה' בתים של תורה.

השעה עדיין מוקדמת. הרחוב כמעט ריק. ביישוב קטן, הרחק מריכוזי התורה המוכרים, עומד ילד יהודי עם תיק על גבו וממתין.

בעוד זמן קצר יתעוררו חבריו מהשכונה ויצאו לבית הספר הסמוך. הוא נוסע למקום אחר. לפעמים חצי שעה, לפעמים יותר. הוריו בחרו עבורו חינוך תורני, אף שבסביבת מגוריהם אין מוסד כזה. מבחינתם זו הייתה החלטה גדולה. מבחינתו זו כבר שגרת חיים.

ואז מופיע האוטובוס. הדלת נפתחת, הילד עולה, ומתחיל עוד מסע יומי שבסופו ממתנים לו תפילה, ברכות, משנה, הלכה, שבת ומושגים שאולי כלל לא היו חלק מהבית שבו נולד.

אפשר לקרוא לזה "הסעה". אבל אנשי קרן ההסעות יודעים היטב: לפעמים על ארבעת הגלגלים האלה נוסע עתידה הרוחני של משפחה שלמה.

זו בדיוק משמעות פעילותה של הקרן: להגיע אל אותם ילדים שהמרחק הגיאוגרפי מפריד בינם לבין החינוך התורני. במקום שבו אין מוסד תורני בקרבת הבית ואין למשפחה אפשרות להסיע את הילד מדי יום, האוטובוס הופך לגשר שבין הבית לבין התורה.

מפעל הצלה

קרן ההסעות נולדה מתוך שעת חירום. קיצוץ בתקציבי ההסעות איים אז לקטוע באחת את דרכם של ילדי הקירוב אל מוסדות החינוך התורניים. משפחות שכבר קיבלו את ההחלטה לשלוח את ילדיהן לחינוך תורני עמדו בפני בעיה פשוטה ומייסרת: אין דרך להגיע.

מרגן ורבנן גדולי הדור זצוק"ל הבינו מיד, שכאשר מבטלים הסעה לילד המתגורר במקום שאין בו מוסד תורני, לא ביטלו רק אוטובוס. עלולים לשנות את המקום שבו ילמד, את החברים שאיתם יגדל, את העולם הרוחני שיכיר – ולעיתים את עתידה של משפחה שלמה.

מתוך ההבנה הזאת הורו גדולי ישראל על הקמת "קרן ההסעות". המטרה הייתה ברורה: אם יש ילד יהודי שהוריו רוצים עבורו חינוך תורני – המרחק לא יהיה זה שיעצור אותו. מאז הפך המפעל למערכת הצלה אדירה: כ־20,000 ילדים מוסעים מדי יום, בכ־1,600 קווי הסעה, אל כ־120 בתי ספר תורניים, כשהמערך מגיע לכ־280 יישובים ברחבי הארץ. מדי שנה ממשיכים למעלה מ־700 מתלמידי הקרן

קרוב לשני עשורים שגלגלי המהפכה הרוחנית מסתובבים ברחבי הארץ והביקוש רק הולך וגובר. ילדי קרן ההסעות בדרכם ללמוד תורה.

הוריו מוכנים לשלוח אותו – ואסור שהמרחק או המחסור בכסף יהיו אלו שיכריעו את עתידו. אם בידינו לפתוח בפניו את הדרך לתלמוד התורה, איננו יכולים לעמוד מן הצד. האחריות שלנו היא לדאוג שהאוטובוס יגיע גם אליו – ושאלף נשמה יהודית המבקשת תורה לא תישאר מאחור.

אבל כיצד מתמחרים נשמה? אם הילד הזה לא יעלה להסעה, ייתכן שהוא פשוט לא יגיע לחינוך התורני. וברגע שיודעים זאת, האחריות כבר איננה מוטלת רק על כתפי קרן ההסעות. היא מוטלת על כל אחד ואחד מאיתנו. הילד הזה הוא ילד של כלל ישראל. הוא רוצה להגיע לתורה,

שעות רכב ויותר דלק. ובקרן ההסעות אין תמיד אפשרות "לייעל" מסלול בדרך שבה עושים זאת בחברה מסחרית. לפעמים צריך לנסוע מרחק גדול בשביל מספר קטן של ילדים. לפעמים צריך להיכנס ליישוב מרוחק כדי לאסוף ילד אחד. מבחינה כלכלית אפשר אולי לשאול אם זה משתלם.

האבא הרוחני של אלפי בני ישיבות:

מאות רבני וחונכי "קרן ההסעות" בפעילות קודש בקרב בוגרי מוסדות הקירוב

מאות החונכים של פרויקט הכוונה וטיפול המשך שע"י "קרן ההסעות" מלווים אלפי נערים מבתי חילוניים ומסורתיים – כשהפעילות מתחילה כבר בכיתות ז'–ח' בבתי הספר התורניים, בהכוונה ועבודה אישית עם התלמידים והוריהם לקראת הכניסה לישיבות הקדושות ■ לאחר המעבר לישיבה הופך החונך לכתובת יומיומית בכל האתגרים

קירוב אין את זה. אם לא יהיה חונך שיחזיק אותו יום-יום, שידבר איתו, שילמד איתו, שיבוא לישיבה ושירים טלפון בזמן הנכון – הסיכון לנשירה הוא מוחשי ומיידי.

החונכים מגיעים לישיבות, לומדים עם הבחורים בחברותא, מקיימים שיחות אישיות ושומרים על קשר רציף עם ראשי הישיבות והמשגיחים. הם מלווים גם את ההתמודדויות מול הבית והמשפחה, ולא אחת מארחים את הבחורים בשבתות ובחגים כדי להעניק להם חוויה מלאה של בית יהודי, תורה וקדושה.

מערך החונכים נוסד בהוראתו הישירה של מרן הגרא"ל שטיינמן זצוק"ל, שעמד על הנקודה הפשוטה והנוקבת: אין די להביא ילד בהסעה לתלמוד תורה. האחריות איננה מסתיימת בכיתה ח'. צריך לדאוג שהוא ימשיך לישיבה – וגם יישאר בה. "אם לא נדאג להמשך – מה הועילו חכמים בתקנתם", הייתה הקריאה שהניחה את היסודות למערך טיפול ההמשך.

והפירות ניכרים. אלפי בוגרי קרן ההסעות לומדים כיום בישיבות הקדושות. נערים שחלקם גדלו בילדותם הרחק מחיי תורה ומצוות, חובשים היום את ספסלי הישיבות, עמלים בתורה כבני ישיבה לכל דבר – ולעיתים מחוללים בעקבותיהם מהפכה רוחנית גם בבית שממנו באו.

זהו סודו של המפעל: לא להביא ילד רק עד שער בית הספר, ולא נער רק עד שער הישיבה. לקחת אחריות על הדרך כולה – לאתר, לכוון, לדבר עם ההורים, למצוא את הישיבה המתאימה, להכניס, ללוות, לחזק ולא להרפות ולהצמיח דורות של תלמידי חכמים.

בימים של אתגרים חינוכיים מורכבים, פרויקט החונכים של קרן ההסעות הוא חומת המגן השקטה של עולם התורה – ומי ששותף בו, שותף בהצלת דורות.

הישיבות. כך, המעבר לישיבה אינו אירוע שמתחיל ביום שבו הנער אורז מזוודה. הוא תהליך שנבנה חודשים קודם לכן, בתוך בית הספר, בשיחות עם הילד ועם הוריו ובהכוונה אישית המותאמת לעולמו.

ואז מגיע הרגע הגדול. הנער מתקבל לישיבה ונכנס בשעריה. לכאורה המשימה הושלמה. למעשה, דווקא עכשיו מתחיל השלב הרגיש ביותר.

כאן הופך החונך ל"אבא הרוחני" של הבחור. הוא מסביר לו מהו סדר, כיצד בונים התמדה, איך מתמודדים עם קושי לימודי, ומה עושים בשבת הראשונה בישיבה כאשר בבית שממנו הגיע כלל אינם שומרים שבת. הוא נמצא שם כאשר געגועים, בלבול או לחץ חברתי מאיימים לערער את ההחלטה.

"לנער חרדי יש מושגים של תורה וישיבה, בית תומך, אורורה ודוגמה אישית, ולעיתים גם אב או אח שמסייעים לו בכל האתגרים", מסבירים בקרן. "לנער שבא ממשפחה של

מאחורי אלפי בחורי ישיבה צעירים, החובשים כיום את ספסלי הישיבות הקדושות ברחבי הארץ, מסתתר סיפור שקט של מסירות יומיומית. נערים רבים, בוגרי מוסדות הקירוב של החינוך העצמאי, מגיעים מבתי חילוניים או מסורתיים, ללא הרקע הטבעי המלווה נער הגדל בבית של תורה: אין בבית אב או אח בוגר שיסביר כיצד בוחרים ישיבה, מה מחפשים בה, כיצד מתכוונים למבחן קבלה ומה מצפה לבחור ביום הראשון של זמן אלול.

עבורם, הכניסה לישיבה איננה רק מעבר ממסגרת לימודים אחת לאחרת. זוהי כניסה לעולם חדש, תובעני ומאתגר. בדיוק בנקודה הזאת פועל אחד המיזמים המרכזיים והרגישים ביותר של קרן ההסעות – פרויקט "הכוונה וטיפול המשך" ומערך החונכים.

אלא שחשוב להדגיש: עבודתם של החונכים אינה מתחילה בשער הישיבה. היא מתחילה הרבה קודם. עוד כשהילדים יושבים בכיתות ז' וח' בבתי הספר התורניים, מתחילה עבודת ההכוונה. אנשי הקרן והחונכים מכירים את התלמידים, עומדים על מצבם הרוחני והלימודי, משוחחים עמם ומתחילים לבנות עבור כל אחד את הדרך המתאימה לו אל הישיבה הקדושה.

במקביל מתקיימת עבודה רגילה מול ההורים. במשפחות רבות מדובר בהורים שאינם מכירים כלל את עולם הישיבות: הם אינם יודעים מה ההבדל בין ישיבה לישיבה, כיצד מתנהל תהליך הרישום, מדוע חשוב כל כך להמשיך במסגרת ישיבתית ואיזו משמעות עשויה להיות להחלטה הזאת על עתידו של בנם.

החונכים מסבירים, מכוונים, מרגיעים ומלווים. הם בוחנים יחד עם הצוות החינוכי איזו ישיבה מתאימה לכל תלמיד, מסייעים בתהליך הקבלה ובעיקר יוצרים אצל הילד ואצל הוריו את השאיפה להמשך: לא לעצור בסיום כיתה ח', אלא לעשות את הצעד הגדול ולהיכנס לעולם

"יש סכנה מוחשית ומיידיית שראשי הקרן לא יוכלו לעמוד בכל מערך ההסעות הגדול"

לקראת פתיחת שנת הלימודים, ובצל חרב הקיצוצים וההתייקרויות והסכנה המוחשית לצמצום מערך ההסעות, יוצאים מרנן ורבנן גדולי התורה והחסידות שליט"א בקריאה חריגה ונרגשת: "אנא, פתחו את לבכם והגדילו השנה את תרומתכם, ככל שתוכלו, מעבר לרגיל" ● וחותרים בברכה מיוחדת לתורמים: "מי שדואג ועוזר לילדיו של הקב"ה – במידה כנגד מידה הקב"ה דואג ועוזר לילדים שלו" ● פותחים את הלב

יוכלו לעמוד בכל מערך ההסעות הגדול כפי שהיה עד היום'. גדולי ישראל מחדדים במכתב כי משמעות ביטולו של קו הסעה איננה רק אי-נוחות או קושי טכני. במקומות רבים, כאשר אין הסעה למוסד התורני, האפשרות היחידה שנותרת בפני המשפחה היא לשלוח את הילד לבית הספר החילוני הסמוך למקום מגוריו. 'וכל ילד שח"ו עוזב את ביה"ס התורני בגלל ההסעות – הוא ממשיך בביה"ס ליד הבית שמביא לעזיבת מקור מים חיים לגמרי ר"ל, ולעומת זאת המשך קיום המפעל הכביר הני"ל גורם להשפעה של הילד על כל המשפחה, שבהרבה מהמקרים גרמה להפך רוחני אמיתי בכל הבית', נאמר במכתב.

זהו סודה של קרן ההסעות. האוטובוס אוסף בבוקר לעיתים רק ילד אחד, אבל במקרים רבים הוא מוביל בעקבותיו משפחה שלמה. הילד לומד שבת ומביא אותה הביתה; הוא לומד תפילה וברכות ומלמד את בני משפחתו; הוא ממשיך לשיבה, ובמשך השנים מקים בעצמו בית של תורה.

עתה, ערב פתיחת שנת הלימודים החדשה, אותה זעקת חירום הבוקעת מליבם הטהור של גדולי הדור, באה לידי ביטוי בבקשה מיוחדת וחריגה. 'ומכאן בקשתינו האישית, אנא, פתחו את לבכם והגדילו השנה את תרומתכם, ככל שתוכלו, מעבר לרגיל, לנוכח האתגרים הרבים, כשכל תוספת היא הצלת נפש רוחנית של ילד יהודי נוסף. וכבר ידוע שמי שדואג ועוזר לילדיו של הקב"ה, במדה כנגד מידה הקב"ה דואג ועוזר לילדים שלו. וכל התורמים והמסייעים יתברכו בנחת מכל יוצ"ח מתוך אורך ימים ושנות חיים ובריאות וימלאו כל משאלות לבם לטובה אכי"ר', מסיימים גדולי ישראל את מכתבם.

על קריאת הקודש חתומים: רשכבה"ג מרן ראש הישיבה רבי דב לנדו שליט"א, רבינו הגדול מרן ראש הישיבה רבי משה הלל הירש שליט"א, מרן ראש הישיבה רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א, כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א, כ"ק מרן האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א, מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א, מרן ראש הישיבה רבי אברהם סאליש שליט"א, מרן ראש הישיבה רבי דוד כהן שליט"א, מרן ראש הישיבה רבי אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א, מרן ראש הישיבה רבי שרגא שטיינמן שליט"א, מרן הגאון רבי יעקב הלל שליט"א, מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א.

החתומות המצטרפות יחד לקריאה אחת מבטאות את גודל השעה: האחריות לילדים הללו חוצה חוגים ועדות. כאשר ילד יהודי מבקש להגיע לתורה – זו אחריותו של כלל ישראל.

לא בכדי מודגשות המילים "מעבר לרגיל". השנה, אומרים גדולי ישראל, המציאות איננה רגילה. כאשר ההוצאות גדלות וההכנסות נשחקות, שמירת הקיים לבדה דורשת מאמץ גדול יותר. וכל תוספת אינה עוד מספר במאון הקרן – היא עשויה להיות

"מהפך רוחני אמיתי"

כבר במילים הראשונות של המכתב בחרו גדולי ישראל להביא את זעקתם של הילדים עצמם: 'בא לפנינו קול שועת ילדי ישראל בביה"ס של הקירוב שע"י החינוך העצמאי, אשר עד היום היו מגיעים לבתי הספר ע"י קרן ההסעות שע"י החינוך העצמאי, ובהם כל שנה כשבע מאות ויותר תלמידים הממשיכים דרכם בשיבות הקדושות'.

מאחורי השורות הקצרות הללו עומדת מציאות של שנים: ילדים המתגוררים במקומות שבהם אין מוסד תורני בסביבתם הקרובה, ומערך ההסעות הוא שמאפשר להם להגיע מדי בוקר לבית ספר תורני. משם ממשיכים רבים מהם אל עולם הישיבות, ולא אחת הופך הילד עצמו למי שמחולל שינוי רוחני בבית כולו. אלא שלקראת השנה החדשה ניצב המפעל בפני שעת מבחן קשה. במכתב מזהירים גדולי ישראל מפני האתגרים הקשים העומדים בפני ראשי הארגון. 'ומאחר שמונפת עליהם חרב הקיצוץ, וגם התייקרויות צפופות מחד וירידת ערך ההכנסות מאידך גרמו לכך שיש סכנה מוחשית ומיידיית שראשי הקרן לא

הצלת נפשות: לקראת פתיחת שנת הלימודים החדשה, ובעקבות הסכנה המוחשית המרחפת על המשך פעילות מערך קרן ההסעות, יוצאים מרנן ורבנן גדולי התורה והחסידות שליט"א בקריאת קודש יוצאת דופן לנדיבי עם ולכל אוהבי התורה: השנה אין להסתפק בתרומה הרגילה. לנוכח הקיצוצים, ההתייקרויות והירידה בהכנסות הקרן, מתבקש כל אחד לפתוח את ליבו ולהוסיף מעבר למה שנהג בשנים קודמות – כדי שלא יישאר ולו ילד יהודי אחד מחוץ לחינוך התורני בשל מחסור בהסעה.

המכתב הנדיר, שעליו חתומים גדולי ומאורי הדור שליט"א, מגיע כהמשך ישיר לזעקת החירום שנשמעה לפני כחודש במעונו של רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי דב לנדו שליט"א, שם התכנסו גדולי ישראל במיוחד כדי לשמוע מקרוב על מצבה הקשה של קרן ההסעות ועל הסכנה הנשקפת לעתידם הרוחני של אלפי ילדים.

עתה, כאשר פתיחת שנת הלימודים כבר ניצבת בפתח וההכרעות המעשיות על מסלולי ההסעה חייבות להתקבל, הופכת הזעקה לקריאה אישית לכל אחד ואחד.

מדבריו של רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגאון רבי דב לנדו שליט"א באסיפת החירום:

"זכותם של נדיבי הלב לקרן ההסעות כפולה ומכופלת"

פירות ופרי פירות, של בניו של מקום העובדים אותו בכל נפשם ובכל נפשם.

יהי רצון שכל נדיבי הלב, התורמים והמסייעים, יזכו לבנים ובנים בנינים עוסקים בתורה ובמצוות, ברוב שלום ושלווה באוהלם כח הימים לאורך ימים טובים עד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בראשות מרנן ורבנן שליט"א. כולם יודעים שכל דבר שיש לו תוצאות ופרי פירות, החובה להיזהר בו כפולה, ואם הדבר יצליח – זוכים בכל הפרי פירות, ואם חלילה הדבר לא יצליח – הפירות והפרי פירות צומחים בצורה לא טובה, והנזק הוא גדול והאחריות עצומה.

"קרן ההסעות אשר במשך שנים דואגים לכך, שכל ילדי ישראל החפצים ללמוד בחינוך תורני יוכלו לעשות זאת, ומאות רבות מהילדים הללו ממשיכים את חוק לימודיהם בשיבות הקדושות, ומקימים בתים של תורה, ודורות של בני תורה מתרבים בזכות זה, וזאת מלבד השפעה הגדולה של אותם ילדים על הוריהם ומשפחותיהם שמתחזקים בשמירת מצוות כתוצאה של לימודו של בנם במוסד תורני, ולא אחת משפחותיהם נהפכות למדקדקים בקלה כבחמורה.

קרן ההסעות קיימת אך ורק מתרומות נדיבי לב, וברור הדבר שזכותם היא כפולה ומכופלת כיון שהקרן עושה

מעמד התפילה נורא ההוד על ציונו של ה"חפץ חיים" בראדין

ימים ספורים לפני ראש השנה, ביום ההילולא של מרן ה"חפץ חיים" זי"ע, יתקיים על ציונו הקדוש בראדין מעמד התפילה המיוחד של קרן ההסעות בראשות מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א ● ה"חפץ חיים" עצמו הצביע על ספר התהילים הישן של אמו, שדפיו ספוגים בדמעותיה, ואמר: "את רואה? זה התהילים של אמא שלי שהרבתי להתפלל עליי" ● ומה מסוגל יותר לעורר רחמי שמים על חינוך ילדינו ונחת מהם, מאשר תפילה במקום ציונו הקדוש? ● התורמים ובני משפחותיהם יוזכרו בפרטות לנחת דקדושה, הצלחה וישועה ולהיכתב ולהיחתם לשנה טובה ומתוקה

ומתעצמים. הורים שהשקיעו את כל חייהם בחינוך ילדיהם יודעים שאין דבר מובן מאליו. כמה תפילות נשפכות על בחור שימשיך לעלות בישיבה, על ילד שימצא את מקומו, על בת שתלך בדרך התורה, על הבית כולו שיישאר מלא אמונה, קדושה ושמחה. לקראת השנה החדשה מתכנסות כל המשאלות הללו לבקשה אחת פשוטה: רבונו של עולם, תן לנו נחת מהילדים. אלא שבמעמד הזה מתחברות התפילה והזכות למעשה אחד.

נחת דקדושה

התורמים לקרן ההסעות אינם מבקשים רק שיתפללו על ילדיהם; הם עצמם מעניקים לילדיהם של הקב"ה אפשרות להגיע לתורה. ילד ממשפחה הרחוקה משמירת תורה ומצוות עולה בכל בוקר להסעה, מגיע לבית ספר תורני, לומד להתפלל, לשמור שבת, לפתוח משנה וגמרא – ולעיתים משנה בעקבותיו בית שלם.

דווקא שם, על ציונו של ה"חפץ חיים", מקבל החיבור הזה משמעות מיוחדת כל כך: להתפלל על הילדים שלנו, ובאותה שעה לעשות למען ילדים אחרים; לבקש נחת, ובמקביל להעניק לקב"ה נחת מילד נוסף שנכנס תחת כנפי התורה.

מי מאיתנו לא היה רוצה לעמוד באותו יום בראדין וללחוץ בעצמו את שמות ילדיו? מי אינו רוצה ששמותיהם יעלו במקום הקדוש, ביום ההילולא, בתפילה שיגדלו בתורה וביראת שמים, שיינצלו מניסיונות הדור, שיצליחו בכל דרכיהם ושנוכח לראות מהם רוב נחת?

שמותיהם של התורמים ובני משפחותיהם. שם, ליד ציונו של מי שתורתו מלווה את בית ישראל מדי יום – ב"משנה ברורה", בספר "חפץ חיים" וביתר ספריו – תעלה תפילה מיוחדת על הילדים. הרגעים ליד הציון צפויים להיות רגעי הוד. הדממה של בית החיים בראדין, המצבה הקדושה, ספרי התהילים הפתוחים ושמותיהם של ילדי ישראל הנאמרים בזה אחר זה. כל שם ועולמו. כל ילד וניסיונותיו. כל אב ואם והתפילה הפרטית שהם נושאים בליבם. ובדור שלנו, מי אינו זקוק לתפילה הזאת?

האתגרים החינוכיים הולכים

ערובה כיצד ייראה עתידם של ילדינו, אבל לעולם אין להפסיק להשקיע בהם ולהתפלל עליהם. תפילה אחת ועוד תפילה, דמעה אחת ועוד דמעה – מי יודע אילו שערים הן פותחות בשמים, ואיזה עתיד גדול הן מצמיחות כאן בארץ.

תפילה זכה

יש רגעים שבהם כל אב ואם היו מבקשים להיות שם בעצמם. לעמוד בדממה ליד הציון הקדוש בראדין, להניח את הראש, לעצום עיניים וללחוץ שם אחד ועוד שם: שמות הילדים. לבקש שיגדלו לתורה וליראת שמים, שיעמדו בניסיונות הדור, שיצליחו בדרכם ושנוכח לראות מהם נחת דקדושה.

ימים ספורים לפני יום הדין, בכ"ד אלול תשפ"ו, יום ההילולא של רבנו ה"חפץ חיים" זי"ע, יתקיים על ציונו הקדוש בראדין מעמד תפילה מיוחד מטעם קרן ההסעות, בראשות 'עמוד התפילה' של הדור, מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א, שיוקדש לחינוך הילדים, לנחת דקדושה, לסייעתא דשמיא ולהיכתב ולהיחתם לשנה טובה ומבורכת.

קשה לחשוב על מקום המסוגל לעורר את הלב יותר לתפילה על הילדים. הרי אותו "חפץ חיים" שלימד את העולם כולו תורה ויראת שמים, ידע היטב כי מאחורי צמיחתו שלו עמדו גם דמעותיה של אם יהודייה. אותו ספר תהילים ישן, שדפיו התנפחו והכתמו מרוב הדמעות ששפכה אמו בתפילה על בנה, נותר לדורות כעדות אילמת לכוחה של תפילת הורים. ועתה, ביום ההילולא, יגיעו שלוחי קרן ההסעות אל ראדין וישאו עמם את

אל ביתו של מרן ה"חפץ חיים" זצוק"ל נכנסה פעם אם יהודייה כשמשאלה אחת בליבה. היא עמדה לפניו וביקשה: "רבי, ברכו אותי שילדי יגדלו תלמידי חכמים".

ה"חפץ חיים" שמע את בקשתה, אך במקום להעניק מיד את הברכה המיוחלת, השיב לה בשאלה נוקבת: "עם ברכה אתם רוצים שהילדים יהיו תלמידי חכמים?" הוא הסביר לה כי כדי לזכות לילדים תלמידי חכמים אין די בברכה. צריך להשקיע בהם, לעמול על חינוכם, ובעיקר – להתפלל עליהם. הרבה. "תפילת אמא על ילדיה עושה רושם גדול בשמים", אמר. ואז קם ה"חפץ חיים" ממקומו, ניגש אל ארון הספרים והוציא ממנו ספר תהילים ישן-נושן.

הוא הניח אותו לפני האם. זה לא היה עוד ספר תהילים עתיק. דפיו היו נפוחים ומוכתמים, וניכר היה שעברו עליהם שנים רבות. ה"חפץ חיים" הצביע על הספר ואמר לה: "את רואה את התהילים הזה? זה התהילים של אמא שלי. היא הרבתי להתפלל עליי". הכתמים שעל הדפים סיפרו את מה שמילים לא יכלו לספר. אלו היו עקבותיהן של הדמעות ששפכה אם יהודייה בתפילותיה על בנה – הילד שלימים האיר את העולם כולו בתורתו.

באותו רגע הבינה האם את תשובתו של ה"חפץ חיים". תלמיד חכם אינו צומח מברכה בלבד. מאחוריו עומדים עמל והשקעה, ומעל הכול – תפילות ודמעות של אבא ואמא שאינם מפסיקים לבקש על עתידו. וזהו מסר נוקב לכל הורה: אין לנו

כתבנו בספר חיים טובים:

גדולי ישראל יעתירו בעיצומם של ימי הדין על התורמים ל'קרן ההסעות' מתוך "ספר הזכויות והנחת"

הספר המיוחד יונח מערב ראש השנה ועד מוצאי יוה"כ על שולחנם של מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א אשר יעמדו ויעתירו ממנו בעד התורמים שיזכו להינצל מכל הצרות ולזכות בשנה טובה לנחת יהודי מכל יוצ"ח ● סנגור עצום ליום הדין להינצל מחבלי משיח

ימים ספורים לפני התקדש ראש השנה, בתקופה של מלחמה איומים קשים, רבים מחפשים זכויות ומליצי יושר כדי להינצל מכל הצרות ולזכות ביום הדין הקדוש. והנה, בימים אלה נערך איסוף התורמים והמאמצים ילד מילדי "קרן ההסעות" העולים על ספר מיוחד – "ספר הזכויות והנחת", אשר לא מש מעיניהם של גדולי ישראל כל יום, מערב ראש השנה ועד מוצאי יוה"כ, להיזכר ולהתברך בעיצומם של הימים הקדושים והמסוגלים.

בערב ראש השנה, יעלו ראשי הנהלת קרן ההסעות למעונותיהם של גדולי ומאורי

הדור שליט"א ויצייגו בפניהם את הספר המלא ובו שמות ובקשות התורמים. שמו של השותף ושמות בני משפחתו יופיעו בספר הדורות, בפירוט הבקשות והצרכים המפורטים לכל אחד ואחד כפי משאלת ליבו, להינצל מכל הצרות, להיזכר ולהתברך לבריאות ונחת מהילדים, דורות ישרים מבורכים, זיווגים הגונים ופרנסה בנקל.

דאגתם של רבותינו שליט"א לילדי הקירוב הללו, שכל עתידם הרוחני תלוי בהסעה לבית הספר, היא דאגת אב לבנים, ולפיכך כל מי שמסייע להם ושותף להם חביב הוא לפניהם, להעתיך בעדו בתפילה ובתחנונים שיראה נחת דקדושה מכל יוצ"ח. בשל כך, הספר יונח בכל הימים הקדושים הללו על שולחנם של מרנן ורבנן שליט"א, ובמשך כל הימים הנשגבים הללו, יעמדו ויעתירו בעד שמות התורמים הכתובים בספר.

באזני רבים מהדהדת קריאת הקודש של מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א ובראשם רשכבה"ג מרן הגאון הגדול רבי דב לנדו שליט"א, הזועקים במכתבם על מצב הילדים ועל פעילות הקודש של קרן ההסעות, ואכן, רבים מיראי ה' מזדרזים במיוחד השנה להגיע ליום הדין הקדוש עם אימוץ ילד מילדי "קרן ההסעות", כסנגור עצום שאין בלתו ליזכות בדין לשנה טובה ומבורכת להם ובני משפחותיהם, להינצל מכל הצרות ולזכות לנחת יהודי מכל יוצ"ח.

תעלה: על הילדים, על הבתים, על השנה הבאה – ועל הזכות לראות דורות ישרים ומבורכים, עוסקים בתורה ובמצוות מתוך ברכה, הצלחה ונחת דקדושה, ושנה טובה ומבורכת בכל מילי דמיטב.

ביום הזה, שלוחי קרן ההסעות בראשות מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א יהיו שם. מול הציון הקדוש יפתחו ספרי התהילים. התורמים ובני משפחותיהם יזכרו בפרטות והתפילה

"שיתקבלו תפילותיכם ברצון":

ספר תהילים מהודר עם ברכה אישית ממרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א

לקראת השנה החדשה, זוכים התורמים והמאמצים ילד בקרן ההסעות למתנה ייחודית ומרגשת: ספר תהילים מהודר בכריכה יוקרתית, הנושא את שם התורם והקדשה אישית עם ברכה נדירה בכתב יד קדשו של מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א.

הספר המפואר יוענק לכל תורם באופן אישי, בשליח מיוחד עד לביתו, כסגולה להמשך שנה טובה ומבורכת. בתוך הספר תיחרת הברכה שנכתבה על ידי מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי, ובה נאמר: "ר"ח אלול תשפ"ו. יהי רצון שיתקבלו תפילותיכם ברצון, ותעמוד לכם הזכות הגדולה של החזקת וקירוב ילדי ישראל לתורה. בברכה והערכה רבה, שמעון גלאי".

מדובר בשי ייחודי המסמל את גודל ההערכה והשותפות בהצלת נפשות

ילדי ישראל. כל מי שיאמץ ילד לקרן ההסעות ויבטיח את המשך מהפכת הקירוב הקדושה – לא רק שיזכה לברכה נדירה וקדושה זו, אלא גם ישתייך לחבורה הנבחרת של יראי ה' ונאמני התורה, שמזכים את ישראל בקיום חינוכי אמיתי.

זהו הזמן להצטרף לקהל יראי ה', לאמץ ילד נוסף ולזכות בברכתו האישית של אחד מצדיקי הדור, לשנה של ישועה, ברכה ונחת מהילדים.

כתבנו לחיים טובים!

רשכבה"ג מרן ראש הישיבה רבי דב לנדו שליט"א

"זה מהדברים החשובים והמיוחדים שבדורינו... ואשרי כל המסייעים ומטיים כתף בהונם ובאונם לענין הנכבד הנעלה והנשגב הזה, ומן השמים יתברכו בשנה טובה, כתיבה וחתימה טובה, נחת מכל אשר להם, והצלחה בכל אשר יפנו, מתוך בריאות ושלוה ונועם לאי"ט".

כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א:

"והנני לברך את כל השותפים והמסייעים שיזכו לרוב נחת דק' מכל יוצ"ח, ולכתיבה וחתימה טובה ולשנה טובה ומבורכת מעוטרת בכט"ס ברוחניות וגשמיות".

רבינו הגדול מרן ראש הישיבה רבי משה הלל הירש שליט"א:

"ובודאי כל הלוקחים ע"ע החזקת ילד בקרן ההסעות יזכו למדה כנגד מדה ולנחת מכל יוצ"ח".

מרן הגה"צ רבי דן סגל שליט"א:

"מי שיעזור בזה, ינצל מכל רע וכל מסעות החיים שלו יהיה בהצלחה".

מרן האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א:

"והחוט המשולש לא במהרה יינתק. כבוד שמים, תורה וחסד, ושלושתם נמצאים במצווה זו של החזקת ילד אחד בקרן ההסעות. ושותף הוא למשא גדולי ישראל ומה רב שכרו ואשרי חלקו ונחלתו, ושומע לקול גדולי ישראל מרנן ורבנן שליט"א, ישכון בטח. ותבוא עליו ברכת טוב בבני חיי ומזוני ותתברכו ממקור הברכה העליונה בשובע שמחות, כשנים הטובות לברכה, חיים הם למוצאיהם וכו'".

מרן ראש הישיבה הרב אברהם סאלים שליט"א:

"יוכל התורמים והמסייעים יתברכו בנחת מכל יוצ"ח מתוך אורך ימים ושנות חיים ובריאות וימלאו כל משאלות לבם לטובה אכי"ר".

מרן ראש הישיבה רבי אברהם יצחק קוק שליט"א:

"יוכל המשתתפים יזכו במדה כנגד מדה לראות נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם ולמילוי משאלות ליבם לטובה ויתברכו בכתיבה וחתימה טובה".

מרן הגאון רבי יעקב הלל שליט"א:

"והוא הצלת נפשות ממש להמון ילדי ישראל... וללא ספק זכות זו תעמוד לכל התומכים והמסייעים לאורך ימים ושנות חיים מתוך בריאות והצלחה במעשי ידיהם ונחת יהודי מכל יוצ"ח, אכי"ר".

מרן ורבנן גדולי הדור, שרי התורה והחסידות, בברכה נרגשות לכל מאמצי ילדי קרן ההסעות: לזכות לנחת דקדושה מכל יוצ"ח, לכתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה ולכל מילי דמיטב.

מרן ראש הישיבה רבי מאיר צבי ברגמן שליט"א:

"שהרי אמרו חכמים כל המקום נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, ואשרי הזוכה לסייע למצוה גדולה זו, ובשכר זאת יזכה לנחת יהודי מכל יוצ"ח".

מרן ראש הישיבה רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א

הבה נתעורר כולנו יחדיו להצילם ולהשיב לב בנים יקרים לאבינו בשמים, אשרי חלקו של המשתתף במפעל נשגב זה, אין ערוך לשכרו, ויתברך מן השמים בשפע ברכה והצלחה לאי"ט.

כ"ק מרן האדמו"ר מויזניץ שליט"א

וכבר כתבו קדמונים אשר 'הצדקה הגדולה שבצדקות הוא המלמד לעני בדעת'... יתברכו כל השותפים בכתיבה וחתימה טובה ונחת מכיוצ"ח".

כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א:

"ובטוחני שכל המסייע להציל נשמות טהורות ה"ה שותף לברכת חז"ל... ובזכות זה יזכו לראות רוב נחת דורות ישרים מבורכים".

מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א:

"וכל העוזרים והמסייעים למצוה עצומה זאת הרי הם מכפרים על עונותינו... ויתברכו מאת השי"ת נותן התורה בכל טוב".

מרן ראש הישיבה רבי דוד כהן שליט"א:

"כל מי שלוקח על עצמו החזקה של הסעה של ילד אחד הוא בכלל מקים נפש משיראל והיא זכות גדולה לחיים ולברכה בימי המשפט הבעל"ט".

מרן ראש הישיבה הגאון רבי שרגא שטיינמן שליט"א:

"והענין כאב מאוד לאבי מורי זללה"ה... והשקיע מאמצים לסייע ולעודד את העוסקים בזה. ואשרי מי שיטול חלק בהצלת דור העתיד, וזכות הרבים תלוי בו".

מרן הגה"צ רבי שמעון גלאי שליט"א:

"הזכויות העצומות שיש לקרן ההסעות שבזכותם אלפי ילדים ומשפחתם מתקרבים לאבינו שבשמים והולכים בדרך התורה, אני מברך מעומק הלב את כל התומכים והמסייעים שיוזכו לרוב נחת ולראות ברכה במעשי ידיהם וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם".

זה השנה!

**הם לוקחים לבית הסוהר
אנחנו לוקחים לתלמוד תורה!**

**השנה! יותר ילדים לחינוך תורני
ולא לחינוך חילוני ח"ו**

מאמצים ילד בקרן ההסעות!

עדיין אין מימון למאות ילדים. אמצו ילד בקרן ההסעות

1700-50-66-22

קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95 | אפשרויות תרומה: נדרים פלוס | העברה לבנק הפועלים סניף 552 חשבון 339990 | קוד מוסד: 56585 | ת.ד 257 בני ברק | התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

